

Kunsten er en samtale

Kunsten stiller spørgsmål

Kunsten udfordrer

Kunsten provokerer

Kunsten skaber – former – os - verden

Kunsten kan være ubejlig – ubehagelig – men aldrig belærende

Kunsten er uden kompromis

Kunsten **er** sjælen

-

Sidste år modtog jeg i stor kærlighed den smukkeste hvide due – den står i lyset – i vinduet, med mulighed for at flyve bort – men den bliver, hos mig og jeg elsker den for det.

Min due har en stækket vinge – en skade – den er ikke fejlfri – det er netop derfor at den er perfekt – smuk

-

Her kunne jeg rode mig ud i noget med at også Anton er smuk – men det vil jeg overlade til Pernille

-

Jeg ved heller ikke om Anton er belærende – men jeg tror det ikke.

-

Men jeg ved at Anton er ubejlig

Jeg ved at han stiller spørgsmål og udfordrer vores tanker og vores virkelighed

-

Anton er som kunsten - uden kompromis – og ved sit valg og sit eksempel - tvinger han os til at reflektere over begreberne terror, frihedskamp, alliancer og fjender, ret og uret

Det er provokerende – men nødvendigt

-

Det er dér hvor det koster, at livet bliver betydningsfuldt – eller meningsløst – vore valg har konsekvenser

-

Terror er et ord

Men terror virker ikke

PFLP er for mange af os i vesten selve definitionen af terror

Flykapringer

Drab af uskyldige civile – mænd – kvinder – børn

De eksploderende fly i ørkenen

-

Guantarnamo

Irak

Men statsterroreren er den værste

-

Kan det forsvares ? – jeg kan ikke

Men det skal jeg heller ikke

-

Anton kan

Så dét jeg skal – er at forsvare Antons ret til at forsvare dét han finder rigtigt

-

Uden kompromis

Uden at være belærende

Men med sjæl

Med fred

Med kunst

Med livet - om nødvendigt

Tillykke med din due – stil dén i lyset

Tak <3